

Ευλαβικό αφιέρωμα στα αγιορείτικα διακονήματα (BΙNTEO)

/ [Αγιορείτικα](#)

Τα διακονήματα ορίζονται από την Ιερά Σύναξη της εκάστοτε Μονής κατά τις ανάγκες του εύρυθμου τρόπου διοίκησης και διαβίωσης των πατέρων, αλλά και για την επίτευξη άλλων πνευματικών λειτουργιών στη Μονή.

Βασικά διακονήματα είναι του Ηγουμένου, των επιτρόπων, του αντιπροσώπου της Μονής στην Ιερά Κοινότητα του Αγίου Όρους, καθώς και ανά πενταετία του πρωτεπιστάτη, δικαίωμα το οποίο ανήκει στη Μονή καθώς και στις άλλες τέσσερις Μονές που είναι πρώτες κατά την τάξη του Αγίου Όρους.

Επίσης τα διακονήματα του γραμματέα, του σκευοφύλακα, του τυπικάριου, του εκκλησιαστικού, του μάγειρα, του αρχοντάρη, του τραπεζάριου, των κηπουρών και άλλων.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ:

Στα αγιορείτικα κοινόβια τα διακονήματα αλλάζουν από την 1η του έτους έως και την 7ην αυτού. Συνήθως διαρκούν ένα έ-τος ή και περισσότερα. Αυτή η συνήθεια είναι αγιοπατερική, διότι παραδόθηκε από τον

διοργανωτή του κοινοβιακού βίου στον Πόντο και στην Καππαδοκία, τον Μέγα Βασίλειο. (Στις «Ασκητικές διατάξεις» του ορίζει πώς πρέπει να πορεύεται ο αληθής μοναχός μέσα στο κοινόβιο).

Η ανάθεσις των διακονημάτων γίνεται από τον Καθηγούμενο του κοινοβίου και τους επιτρόπους, ανάλογα πάντα με τον εσωτερικό κανονισμό της Μονής. «Οι καλούμενοι διακονηταί εν ταις Μοναίς διοριζόμενοι υπό της Συνάξεως των Προϊσταμένων, βάλλοντες μετάνοιαν εις τον πολιούχον της Μονής και των προϊσταμένων προς ένδειξιν της μετ' αφοσιώσεως εκπληρώσεως των ανατιθεμένων αυτοίς καθη-κόντων». Στα λοιπά αθωνικά καθιδρύματα δίδεται από τον Γέροντα της συνοδείας.

Πάντα λαμβάνεται υπ' όψιν η δυνατότητα του κάθε μονα-χού, η ηλικία, η μόρφωσις κ.α. Τα διακονήματα, που έχουν σχέση με τα διοικητικά καθή-κοντα, δίδονται πάντα στους αρχαιότερους και προϊσταμέ-νους, γι' αυτό ονομάζονται και προσίταμενικά.

Συνήθως μένουν για περισσότερα χρόνια σ' αυτά και αυτό γίνεται, για να τα καλλιεργήσουν και να τα επιμεληθούν περισσότερο ή διότι υπάρχει η ανάλογη εμπειρία. Οι νεώτεροι εις την τάξιν και ηλικίαν αναλαμβάνουν τα κοπιαστικώτερα και χειρωνακτικά διακονήματα.

Για τους αρχαρίους φροντίζεται να περάσουν από τα περισ-σότερα διακονήματα, ώστε να εξοικειωθούν με αυτά και λαμβάνοντας πείρα να γίνουν δημιουργικότεροι και θετικότεροι παράγοντες.

Ο αββάς Δωρόθεος παρομοιάζει τούς διακονητές ως μέλη ανθρωπίνου σώματος, λέγοντας χαρακτηριστικά: «Δεν καταλαβαίνετε ότι είναι ένα σώμα όλοι και ο καθένας μέ-λος του άλλου; Εκείνοι μεν που ασχολούνται με την διοίκηση τής Μονής είναι το κεφάλι. Εκείνοι πού προσέχουν και διορθώνουν είναι τα μάτια. Όσοι ωφελούν τους άλλους με τον λόγο, είναι το στόμα. Τα αυτιά είναι εκείνοι πού κάνουν υπακοή. Τα χέρια είναι αυτοί που εργάζονται. Πόδια είναι οι αποκρισάριοι και όσοι έχουν διακονήματα. Είσαι κεφάλι; Διοίκησε. Είσαι μάτι; Πρόσεχε, κατάλαβε καλά. Είσαι στόμα; Μίλησε, ωφέλησε. Είσαι αυτί; Κάνε υπακοή. Είσαι χέρι; Δούλεψε. Είσαι πόδι; Κάνε το διακόνημά σου. Καθένας ας υπηρετήσει το σώμα ανάλογα με την δύναμή του».

Πηγές:

Συλλογικό Έργο, *Ιερά Μεγίστη Μονή Βατοπαιδίου*, τόμ. Α΄, εκδ. Ι.Μ.Μ. Βατοπαιδίου, Άγιον Όρος 2016.

Ιερομονάχου Προδρόμου, «Αθωνικός Μελλισών». Τα εν Αγίω Όρει διακονήματα, εργόχειρα και εργαστήρια.

ΠΗΓΗ: ΙΕΡΑ ΜΕΓΙΣΤΗ ΜΟΝΗ ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΟΥ